

PROFILUL ETNIC AL TOPONIMIEI OLTENEȘTI ACTUALE*

IUSTINA BURCI**

Toponimia, în calitatea sa de „spectator” al evoluției societății umane (însă nu orice fel de spectator, ci unul activ, care și-a îmbogățit progresiv inventarul lexico-semantic, pe măsura erodării etapelor istorice), nu putea fi astăzi decât o știință cu un puternic caracter eteroclit, în al cărei creuzet s-au amestecat o serie de apelative, care evidențiază stratificări de natură etnică, de pildă, dacă alegem să urmărim axa verticală a timpului, sau care pun în lumină prefaceri social-economice sau administrative, categorii sociale, relații de proprietate și de rudenie etc., dacă opțiunea noastră o reprezintă analiza pe orizontală a numelor de locuri.

Îmbogățirea aceasta este o consecință a disponibilității¹ toponimiei de a-și însuși orice cuvânt² aflat, la un moment dat, în centrul atenției unei comunități³, și a investiției lui cu funcția de reper topic (grație potențialului latent de a se onimiza). Se numără, printre aceste cuvinte, îndeosebi cele care „evocă evenimente și întâmplări demult petrecute, ...redau starea socială, fiscală sau juridică a locuitorilor... denotă particularitățile fizico-geografice și naturale ale terenului...”⁴. Pe de altă parte, tot ea, toponimia, are obligația de a le oferi, la schimb, stabilitate apelativelor pe care le-a „naturalizat”, domeniile lor mamă aflându-și aici, de multe ori, nealterat, un valoros fond lexical, „care a circulat într-o epocă mai veche sau care a avut cândva o răspândire teritorială mult mai

---

* Articolul face parte din proiectul de cercetare *Toponimie din Oltenia și Muntenia*, al Institutului de Cercetări Socio-Umane „C. S. Nicolăescu-Plopșor” al Academiei Române.

** Cercetător științific II, dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane „C. S. Nicolăescu-Plopșor” al Academiei Române, din Craiova; e-mail: iustinaburci@yahoo.com.

¹ Născută și din incapacitatea limbajului geografic consacrat de a acoperi semantic toate particularitățile fizice ale mediului înconjurător, incapacitate care a făcut necesar împrumutul unor apelative nespecifice, provenite din vocabularul altor științe și din limbajul uzual, pe lângă termenii generici, care sunt strict specializați.

² Desemnând obiecte sau ființe încadrabile atât în sfera concretului, cât și în aceea a abstractului.

³ A cărei dimensiune variază, putând fi vorba despre o așezare urbană sau rurală, dar și despre fracțiuni ale acestora, părți de sate, mahalale, ulițe.

⁴ Anatol Eremia, *Reglementarea și ocrotirea toponimiei naționale*, în „Limba Română”, nr. 1-2, Chișinău, 2008, p. 159.

extinsă”⁵, căci, în ultimă instanță, „un nume de loc poate fi considerat un *document istoric viu*, iar ansamblul numelor de locuri o adevărată *arhivă* pe baza căreia pot fi reconstituite secvențe din istoria locală sau generală a poporului care ocupă teritoriul denumit topic”⁶.

Revenind la cele exprimate în primul paragraf, vom spune că, în lucrarea de față, investigația noastră are în vedere dimensiunea sincronică a etnotoponimiei oltenești, prin abordarea informației așa cum ne este ea furnizată de către *Dicționarul toponimic al României. Oltenia* (DTRO)⁷; este o sincronie constituită însă pe o lungă evoluție diacronică, pe sedimentări etnice⁸ care evidențiază straturi lingvistice (traco-dac, românesc, slav, maghiar, bulgăresc, peceneg și cuman, german, sas) cu o concentrație lexicală variabilă, direct proporțională cu durata, intensitatea și suprafața spațiului în care au conviețuit românii cu celelalte popoare, corelate, deci, cu istoria societății.

Iată, pentru început, materialul pe care ne vom fonda analiza în paginile următoare, expus în ordine alfabetică:

AMERICAN: *La Americana* (MH), *La Americanu* (GJ);

ARDELEAN⁹: *Pădurea Ardelenilor* (GJ);

ARMEAN: *Ciutura Armeanului* (MH), *Dealul Armeanului* (VL), *Grajdul Armeanului* (GJ), *La Armeni* (MH), *La Bordeiu Armencii* (DJ), *Pivnița Armeanului* (VL);

ARNĂUT¹⁰: *Arnăutu* (DJ);

ARVAT¹¹: *La Arvatu* (DJ);

⁵ Emilian N. Bureștea, *Contribuții la studiul toponimiei românești*, Craiova, Editura Universitaria, 1994, p. 64.

⁶ Ion Toma, *101 nume de locuri*, București, Editura Humanitas, 2015, p. 73.

⁷ Coord. prof. univ. dr. Gh. Bolocan, vol. 1 (A-B), Craiova, Editura Universitaria, 1993 și urm.

⁸ Factorul etnic face parte, de altfel, alături de factorul istoric și cel fizico-geografic, din triada de la care se revendică foarte multe denumiri în toponimie.

⁹ În condițiile în care țările românești s-au aflat, de-a lungul timpului, sub ocupații diferite și nu a existat decât târziu o conștiință a originii comune, era normal ca românii dintr-o anumită provincie să fie percepuți drept străini, în urma mișcărilor metanastatice (deplasări în interiorul țării – vezi Ion Toma, *op. cit.*, p. 73). „Așa se explică existența toponimicelor *Moldoveni* etc. în Muntenia, *munteni* etc. în Moldova și *Ungureni* etc. în amândouă” (Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, București, Editura Academiei Republicii Populare Române, 1963, p. 261). În această ipostază – de „străini” – se găsesc, în inventarul nostru, *ardelean* și *ungurean*.

¹⁰ Mergând pe principiul că uneori funcția/meseria devin sinonime ale etniei, am inserat în materialul nostru și termenii *arnăut* și *mârzac* (vezi mai jos și discuția referitoare la meseriile practicate de țigani). În cazul cuvintelor polisemantice, cum este situația lui *arnăut* – „1. Soldat mercenar (de origine *albaneză* – subl. n.) angajat în garda domnească din Țările Române; *p. ext.* servitor înarmat, angajat de boieri mai ales pentru paza personală. 2. Specie de grâu de primăvară cu bobul mare și lunguieț, de culoare galbenă-deschis” (a se vedea: <https://dexonline.ro/definitie/arnaut>, accesat la 19.06.2017) – este însă nevoie de prudență în stabilirea etimologiei, aceasta putând fi posibilă de la oricare dintre sensurile cuvântului.

¹¹ Vechiul nume românesc al croaților.

BOSNIAC¹²: *Boșneagu* (DJ, VL), *Boșnegani* (DJ);

BULGAR¹³: *Bulgaru* (OT), *Fântâna Bulgărească* (GJ), *Fântâna ale Bulgaru* (OT), *Grădina Bulgarilor* (OT), *La Bulgaru* (GJ, VL), *La Nicolae Bulgaru* (VL), *La Punte la Bulgaru* (VL), *Măgura Bulgarului* (DJ), *Pârâu Bulgarilor* (GJ), *Pivnița Bulgarului* (GJ), *Podu Bulgaru* (VL);

CALMUC¹⁴: *Ulița lu Calmucu* (DJ);

CAZAC: *Balta Cazacului* (GJ), *Cazaci* (GJ), *Cazacu* (DJ, GJ, VL), *Cucuiu Cazacilor* (MH), *Dealul Cazacilor* (GJ, MH), *Drumu Cazacilor* (VL), *Fântâna lu Cazacu* (DJ, VL), *Grindu Cazacilor* (DJ), *Heleşteu lu Cazacu* (MH), *La Mărin*

¹² Limba română înregistrează o serie de apelative care definesc aceeași noțiune – „persoană care face parte din populația Bosniei și Herțegovinei sau originară de acolo” (a se vedea: <https://dexonline.ro/definitie/bosniac>, accesat la data de 10.06.2017): „*bosniac*; (pop.) *bosnean*; (reg.) *boșneag*; (reg.) *bosnac*; (înv.) *bosnegiu*, *boșnegiu*. Existența acestor termeni multipli se explică prin proveniența lor din surse diferite” (Maria Purdelea Sitaru, Livia Vasiliuță, *Denumiri pentru unele grupuri minoritare etnic din România. Note Sociolingvistice*, în AUT, XLVIII, 2010, pp. 242-246). În ceea ce ne privește, în toponimia din Oltenia, apar formele *Boșneagu* și *Boșnegani*. Dacă ultimul are la bază un nume de grup – *boșnegani*, provenit de la antroponimul *Boșneag(u)* –, stabilirea etimologiei celui dintâi a înregistrat mai multe direcții de analiză; astfel, Vasile Bogrea (*Pagini istorico-filologice*, cu o prefață de acad. Constantin Daicoviciu, ediție îngrijită, studiu introductiv și indice de Mircea Borcilă și Ion Mării, Cluj, Editura Dacia, 1971, p. 184) considera că este vorba despre o substituție de sufix: a lui *-eac* cu *-eag*; Iorgu Iordan (*op. cit.*, p. 268) îl derivă din sârb. *Bošnjak*, iar DTRO (p. 359) îl explică prin numele personal *Boșneag(u)*.

¹³ Inventarul numelor de locuri formate de la etnonimul *bulgar(u)* este, după cum se poate observa, unul extrem de restrâns. Cauzele care au determinat această stare de fapt sunt multiple. Este vorba, în primul rând, despre confuzia creată în numirea refugiaților bulgari care au emigrat în Principate, în special în timpul celor două războaie ruso-turce (1806-1812, 1828-1829). Termenul sub care au fost cunoscuți este cel de *sârb*, care, pe teritoriul românesc, „a ajuns de multă vreme să-i desemneze atât pe sârbi, cât și pe bulgari” (Teodor Oancă, *Geografie antroponimică românească. Metodă și aplicații*, Craiova, Editura de Sud, 1998, p. 149). O imagine clară a „amesteclului” etnic ne-o oferă *Monografia județului Dolj. Cataografia din 1831* (apărută în „Oltenia. Documente. Cercetări. Culegeri”, Craiova, 1944). Întâlnim aici numeroase exemple de persoane cărora nu le putem stabili originea, deoarece supranumele *Bulgaru / Sârbu* ori etnonimele *bulgar / sârb* sunt întâlnite adesea în formula denominativă a unuia și aceluiași individ: *Dumitru Sârbu, bulgar; Stan Sârbul, bulgar; Penciu sin Petco Bulgaru, sârb* etc. Confuzia înregistrată între bulgari („...numeroși bulgari de la noi se numesc ei înșiși *sârbi*” – Iorgu Iordan, *op. cit.*, p. 265) și sârbi, la nivelul denominației, înclină balanța, așadar, în favoarea celor din urmă. Însă, doar această confuzie nu justifică prezența foarte mare a sârbilor în Oltenia și Muntenia. *Cataografia județului Dolj din 1831* ne oferă, din nou, informații semnificative. Astfel, în „satul Urzicuța de Jos, din totalul de 186 de familii, 91 erau de sârbi și 30 de bulgari. La Afumați, sat apropiat, din 61 de familii, 10 erau de sârbi și niciuna de bulgari” (Teodor Oancă, *op. cit.*, p. 153). Prin urmare, nu trebuie minimalizată migrația în Principate a etnicilor sârbi. Aceasta se reflectă, după cum se va vedea, și în numărul mare de toponime inventariate la subpunctul **sârb**.

O altă cauză a prezenței scăzute a etnicilor bulgari în toponimie rezidă din faptul că aceștia au fost asimilați *turcilor* (termenul îi desemnează, în fapt, pe locuitorii cu diverse naționalități din Imperiul Otoman) stabiliți în slobozile din Principate; lucru care „explică... , într-o oarecare măsură, numărul foarte redus al toponimicelor *Bulgari* din țara noastră” (Iorgu Iordan, *op. cit.*, p. 265). În „defavoarea” bulgarilor vine, de asemenea, și un alt argument: utilizarea termenului *șchiau* în loc de *bulgar*. „Acest fapt, ... a contribuit și el la crearea situației aici în discuție: acolo unde ne-am așteptat să găsim numele «bulgari» dăm peste «șchei», adică peste un sinonim” (Iorgu Iordan, *op. cit.*, p. 266).

¹⁴ Persoană care face parte din populația de bază a Regiunii Calmuce.

Cazacu (DJ), *La Cucuiu Cazacilor* (MH), *Măgura Cazacilor* (DJ, MH, OT), *Movila Cazacilor* (DJ), *Pădurea Cazacului* (VL), *Pârâu Cazacilor* (GJ), *Piscu Cazacului* (DJ), *Piscu Cazacilor* (GJ), *Pivnița Cazacilor* (GJ), *Puntea de la Cazacu* (VL), *Știubeiu Cazacului* (MH), *Ududoiu lu Cazacu* (VL), *Ulița Cazacilor* (MH), *Valea Cazacilor* (GJ), *Vâlceaua Cazacului* (VL), *Vâlceaua Cazacilor* (VL);

CHINEZ: *Copaciu lui Chinez* (VL), *Fântâna lu Chinezu* (VL), *Piatra Chinezului* (DJ);

EVREU¹⁵: *Măgura Evreilor* (DJ); *Aria Jidovescă* (GJ), *Balta Jidovilor* (GJ), *Bunaru Jidovului* (DJ), *Ciocu Jidovilor* (GJ), *Cracu Jidovului* (MH), *Cula Jidovilor*

¹⁵ Sub cuvântul-titlu **evreu** am inserat și formele *jidan*, *jidov*, *ovrei*, utilizate, în trecut, în limbajul popular, cu privire la naționalitatea respectivă. În momentul actual, referirea la aceste variante suscită numeroase discuții. Astfel, înlocuirea mențiunii *popular și peiorativ* cu *familiar* în definiția apelativului *jidan*, în DEX-ul apărut în anul 2011, a generat controverse, deoarece punea semnul de egalitate între *jidan* și *evreu*, iar „definirea termenului *jidan* prin sinonimul *evreu* era considerată (de către Centrul pentru Monitorizarea și Combaterea Antisemitismului – n.n.) ca «rușinoasă și josnică și contravenind atât bunului-simț, cât și legislației în vigoare», întrucât «incită la violență împotriva evreilor», *jidan* fiind «un cuvânt care promovează rasismul, discriminarea promovate de fasciști și regimul nazist...» (Monica Busuioc, *Despre discriminare în DEX*, în Rodica Zafiu, Ariadna Ștefănescu (editori) „*Limba Română. Direcții actuale în cercetarea lingvistică. II. Lexic, semantic, terminologii, stilistică, pragmatică, retorică și argumentare*”, București, Editura Universității din București, 2012, p. 41). Prin urmare, în următoarea ediție a DEX-ului (2012), *jidan* a fost glosat în felul următor: „1. Termen injurios și rasist la adresa unui evreu. 2. (Învechit și popular) Evreu”. De asemenea, încercând să se evite sinonimarea termenilor *ovrei* cu *evreu*, cel dintâi a primit definiția: „(Învechit și popular) Termen peiorativ pentru evrei” (*Ibidem*, p. 42).

Problema sinonimiei *evreu – jidan/ovrei* este una care nu-și găsește locul în ceea ce ne privește. În perioada formării și cristalizării toponimiei românești, termenii *jidan/ovrei*, la fel ca și celelalte etnonime, apar în numele de locuri cu rolul de particularizator onimic. În momentul de față, toponimele conservă doar funcția designativă, vorbitorii pierzând, la un moment dat, contactul cu motivația originară. Considerăm că la data apariției acestor nume, motivația lor a vizat mai degrabă această funcție, designativă, și mai puțin valori peiorative.

În ceea ce îl privește pe *jidov*, coborând pe firul istoriei, de exemplu în perioada catagrafiei populației, vom observa că apelativul era utilizat, alături de alți indici, pentru a grupa membrii comunității în funcție de anumite criterii socioeconomice (se întâmplă acest lucru în special în târguri și orașe, acolo unde populația este mai numeroasă, iar profilul etnic și ocupațional mult diferit față de cel al localităților rurale mici). Iată care erau acei indici, în Iași, la data menționată (excerptați din catagrafia *Moldova în epoca feudalismului*, vol. VII, partea I-II, *Recensămintele populației Moldovei din anii 1771-1773 și 1774*, Academia de Științe a Republicii Moldovenești, Institutul de Istorie, Chișinău, Editura Știința, 1975, *passim*; în continuare se va cita: *Moldova în epoca feudalismului...*): birnici căsași, holtei, femei văduve / sărace, țigani, mazili și ruptași, seimeni agești și hătmănești, copii în casă, armeni, *jidovi*, beșlii, dărăbani, ciocli, preoți, apari etc. Aproximativ 45 de ani mai târziu, în *Catagrafia orașului Iași 1820 martie* (cuprinsă în Ioan Caproșu, Mihai Răzvan Ungureanu, *Documente statistice privitoare la Iași*, volumul I, 1755-1820, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, pp. 350-402), se menține același apelativ, *jidov* (și nu *evreu*), în repartizarea populației pe clase sociale: birnici, hrisovoliți cu hrisovul lui Andrea Pavlu, hrisovoliți starea întâi, hrisovoliți starea a doua, *jidovi* pământeni, seimeni hătmănești și agești, portărei, apari gospod agești și hătmănești, călărași de Țarigrad și lipscani, surugii, plăcintari și bucătari, casapi etc. Cele mai multe dintre persoanele înregistrate, sunt dublate, suplimentar, chiar dacă figurează în rubrica *Jidovi*, de același apelativ: Isac, *jidov*; Solomon, șlicar, *jidov*; Iosip, zlătar, *jidov*; Hațcu, *jidov*; Haia, *jidovcă*, văduvă (*Moldova în epoca feudalismului*, p. 359). În unele dintre cazuri, etnia devine elementul particularizator al persoanei, transformându-se în poreclă și, mai apoi, în supranume și nume de familie. Iar de aici, până la trecerea lor în toponimie nu mai este decât un pas.

(VL), *Dealul Jidovului* (OT, GJ), *Dealul Jidovilor* (MH), *Drumul Jidovilor* (VL), *Fântâna la Jidanu* (MH, VL), *Fântâna de la Jidanu* (DJ), *Groapa Jidovilor* (VL), *Jidova* (OT), *Jidovia* (GJ), *Jidovi* (GJ, MH), *Jidovie* (GJ), *Jidovii* (MH), *Jidovile* (GJ, DJ), *Jidoviile* (GJ), *Jidovina* (DJ, GJ, MH), *Jidovu* (GJ, VL), *La Jidanu* (DJ), *La Jidov* (DJ), *La Jidovi* (DJ), *Măgura Jidovului* (DJ), *Măgura Jidovii* (OT), *Movila Jidovilor* (OT), *Ogașu Jidovanului* (GJ), *Pârâul Jidovilor* (GJ), *Ulița pe la Jidanu* (DJ); *Aria Ovreiului* (DJ), *Fântâna Ovreiului* (DJ), *În Dos la Ovreiu* (VL), *La Ovreiu* (GJ), *La Lie Ovreiu* (VL), *Măgura Ovreilor* (DJ), *Măgura Ovreiului* (DJ), *Ovrieasca* (VL), *Ovriești* (VL), *Ovreiu* (DJ, OT), *Podul Ovreiului* (VL), *Ulița de la Ovreiu* (GJ), *Valea de la Măgura Ovreiului* (DJ);

FRANC¹⁶: *Francu* (DJ);

FRANCEZ: *Hotaru la Francezu* (MH), *Râpa la Francezu* (GJ);

FRÂNC¹⁷: *Aria Frâncului* (VL), *Cișmeaua la Frâncu* (MH), *Câmpul Frânceștilor* (GJ), *Dealul Frâncului* (DJ, VL), *Drumul Frâncului* (VL), *Drumul Frânceștilor* (VL), *Fântâna la Frâncu* (MH), *Frâncești* (GJ, VL), *Frâncii* (VL), *Frâncu* (GJ, VL), *Hotaru Frânceștilor* (VL), *Lunca la Frâncu* (MH), *Râpa Frâncului* (VL);

GERMAN: *German* (VL), *Germănoaia* (VL);

GHIAUR¹⁸: *Eleșteu la Ghiaur* (MH);

GREC: *Aria Grecului* (DJ), *Aria Grecilor* (OT), *Balta Grecului* (DJ, GJ), *Balta Grecilor* (GJ, OT), *Balta Grecești* (DJ), *Braniștea Grecului din Vale* (DJ), *Casa Grecilor* (DJ), *Căsoaia Grecilor* (VL), *Ciocu Grecilor* (GJ), *Ciutura de la Grecu* (VL), *Coadă Grecului* (GJ), *Coadă Grecilor* (VL), *Colnicu Grecului* (GJ), *Conacu Grecului* (MH), *Conacu Grecilor* (DJ, OT, MH), *Cotu Grecului* (GJ), *Cracu*

Unele toponime care au la bază apelativul *jidov* se pot origina și de la sensul popular al cuvântului, acela în care întruchipează ființe fabuloase ce au populat pământul înaintea oamenilor și ale căror oase supradimensionate ies la lumină în urma săpăturilor arheologice. Referindu-se la acest tip de denumiri, Vasile Ioniță (*Nume de locuri din Banat*, Timișoara, Editura Facla, 1982, p. 80) arată că: „Apelativul *jidov* a stat totdeauna la baza numirii locurilor cu ruine socotite rămășițe ale așezărilor populate de *jidovi* (uriași): *Jidioara* (*Jdioara*), *Jidoaia* sau *Jidaia*, *Jidovini*, numele popular al localității *Berzovia*, străvechiul *Berzobis*: localnicii spun și în prezent *Berzoviei Jidovini*... Aici a fost dat la iveală, în urma săpăturilor arheologice, perimetrul vechiului castru roman construit peste o mai veche așezare preromană”.

¹⁶ Francii au reprezentat o uniune de triburi din grupul germanilor apuseni, care au viețuit în secolul al III-lea pe cursul inferior și mijlociu al Rinului și care, în secolul al V-lea, au cucerit aproape toată Galia, creând statul franc (*Micul Dicționar Academic* – MDA, volumul II, D-H, București, Editura Univers Enciclopedic, 2012, s.v. *franc*⁴). Există și posibilitatea ca denumirea să provină de la o poreclă (franc – unitate monetară în România, înainte de Primul Război Mondial; valoare bănească nedeterminată – *Ibidem*, s.v. *franc*).

¹⁷ În trecut, nume generic dat la noi occidentalilor de origine latină (MDA, s.v. *frânc*) („*Francus* însemnează, după Tiktin, «european occidental de rasă romanică», așadar nu numai francez, cum ar cere etimologia” – Iorgu Iordan, *op. cit.*, p. 265, nota 2).

¹⁸ Învechit, poreclă disprețuitoare (cu sens ofensator) dată în trecut de către turci celor de altă religie decât cea mahomedană, în special creștinilor.

Grecului (MH), *Culmea Văii Grecului* (MH), *Curătura Grecului* (GJ), *Cureaua Grecului* (DJ), *Cureaua Grecilor* (GJ), *Curmătura di la Prunii Grecului* (MH), *Curmătura Grecilor* (VL), *Dealul Grecilor* (DJ, GJ, MH, VL), *Dealul Greceștilor* (DJ), *Dealul Greceștilor* (GJ), *Dealul Grecului* (MH), *Drumul Grecilor* (DJ, VL), *Fața Grecilor* (VL), *Fața Grecului* (VL), *Fântâna Grecului* (DJ, MH, VL), *Fântâna lu Dinu Greco* (DJ), *Fântâna lu Greco* (GJ, MH), *Fântâna lu Pantelie Greco* (OT), *Fântâna lu Stan Mitrică Greco* (DJ), *Fântâna ale Nuță ale Grecii* (OT), *Fântâna Grecilor* (DJ), *Fântâna de la Greci* (DJ), *Fântâna de la Greco* (GJ), *Fântâna la alde Greco* (DJ), *Fântâna lui Jenea Greco* (DJ), *Funia Grecilor* (DJ), *Gaura Grecului* (MH), *Gorunu Grecului* (DJ), *Grecani* (DJ), *Greceanca* (VL), *Greceanu* (VL), *Grecele* (GJ), *Greceni* (MH, OT, VL), *Grecești* (DJ), *Greci* (DJ, GJ, MH, OT, VL, multe), *Grecii* (GJ), *Grecșori* (VL), *Greco* (MH, VL), *Greculani* (DJ), *Greculești* (GJ), *Grindu Grecilor* (DJ), *Groapa Grecului* (GJ), *Eleșteu lu Greco* (GJ), *Hotaru Grecilor* (VL), *Hotaru lu Sima Greco* (OT), *Hududoiu Grecului* (VL), *Hududoiu Grecii* (VL), *În Stâlpu Grecului* (VL), *La Greaca* (VL), *La Grecani* (VL), *La Grecea* (VL), *La Greceanu* (VL), *La Grecești* (DJ, VL), *La Bunaru lu Greco* (MH), *La Casa Grecului* (GJ), *La Căsoaia Grecilor* (VL), *La Cișmeaua lu Greceanu* (GJ), *La Pivnița Grecilor* (GJ), *La Podu Grecilor* (VL), *La Prunii Grecii* (VL), *La Prunii Grecului* (MH), *La Greco la Carcalichi* (VL), *La Ariile Grecilor* (OT), *Lazu Grecului* (GJ), *Linu Grecului* (GJ), *Livadia Grecului* (VL), *La Via Grecului* (VL), *Matca Grecilor* (MH), *Măgura Grecilor* (DJ, OT), *Măgura din Drumul Grecilor* (DJ), *Măgura Sfârcurile Grecului* (DJ), *Mejdina Grecilor* (VL), *Movila Grecilor* (DJ), *Moara lu Greco* (DJ, MH), *Ogașu Grecului* (MH), *Pădurea Grecenilor* (DJ), *Pădurea Greculanilor* (DJ), *Pădurea Greci* (OT), *Pădurea Greceștilor* (DJ), *Perii Grecului* (GJ), *Piscu Grecului* (GJ), *Pivnița Grecilor* (GJ), *Pârâu Grecului* (GJ), *Pârâu Grecilor* (VL), *Poiana Grecului* (MH), *Poiana Grecilor* (GJ), *Priporu Grecului* (GJ), *Prunii Grecului* (GJ, MH), *Prunii lu Greco* (GJ), *Prunii Grecilor* (GJ), *Puțu din Aria Grecului* (DJ), *Râpa Grecilor* (GJ), *Sălciile Grecilor* (VL), *Scoaba Grecii* (GJ), *Sima Greco* (OT), *Stâlpu Grecului* (VL), *Stâna Grecilor* (VL), *Sub Greco* (VL), *Șanțu Grecului* (MH), *Șoseaua Grecilor* (OT), *Știubeiu Grecilor* (DJ), *Știubeiu lu Greco* (MH), *Teiu Grecilor* (GJ), *Tufaru Grecului* (DJ), *Tufaru lu Greco* (MH), *Ulița lu Greco* (GJ), *Ulița lu Grecea* (OT), *Ulița lu Grecescu* (MH), *Ulița Grecanilor* (MH), *Ulița Grecilor* (GJ), *Ulmu lu Grecoiu* (GJ), *Valea Greceștilor* (DJ), *Valea Grecilor* (GJ, MH, VL), *Valea Grecilor* (MH), *Valea Greco* (DJ), *Vâlceaua Grecului* (GJ, VL), *Vâlceaua Grecilor* (GJ, OT, VL), *Via Grecului* (MH, VL), *Via Grecii* (GJ, VL), *Viile Grecului* (DJ), *Viile Greceștilor* (VL), *Zăvoiu Grecii* (VL), *Fântâna la Greaca* (MH), *Fântâna de la Greci* (MH), *Fântâna la Greco* (DJ);

HUN: *Piscu Văii Hunilor* (VL);

ITALIAN: *Fântâna de la Talian* (OT), *Italieni* (DJ), *Vâlceaua Talienilor* (DJ);

MÂRZAC¹⁹: *Ulița Mârzacilor* (GJ);

NEAMȚ: *Braniștea Neamțului* (DJ), *Butura Neamțului* (GJ), *Cerneaua lui Neamțu* (OT), *Cibanu Nemțesc* (GJ), *Cișmeaua Neamțului* (DJ), *Cișmeaua lu Neamțu* (VL, OT), *Ciutura lu Neamțu* (GJ), *Coada Nemțoaicăi* (DJ), *Colnicu Neamțului* (MH), *Conacu lu Neamțu* (OT), *Conacu Neamțului* (OT), *Cracu Neamțului* (MH), *Crama Neamțului* (DJ), *Crucea Neamțului* (GJ, MH), *Crucea Nemților* (MH), *Cula Neamțului* (MH), *Cula Nemților* (GJ), *Cula lu Neamțu* (GJ), *Custurile Nemțești* (GJ), *Dealul Neamțu* (OT), *Dealul lu Neamțu* (OT), *Drumu Neamțului* (DJ, GJ), *Drumu Nemților* (VL), *Fântâna Neamțu* (OT), *Fântâna Pârvu Neamțu* (DJ), *Fântâna Neamțului* (DJ, GJ, OT, VL), *Fântâna lu Fănică a lu Neamțu* (VL), *Fântâna lu Neamțu* (GJ, MH, OT), *Fântâna Nemțoaicăi* (DJ), *Fântâna di la Neamțu* (GJ), *Fântâna de la Neamțu* (DJ, GJ, OT), *Fântâna de la Podu Neamțului* (DJ), *Gâldău Neamțului* (DJ), *Grădina Neamțu* (OT), *Grindu Neamțului* (GJ, MH), *Gruiu lu Neamțu* (VL), *Gura Nemțăștii* (GJ), *Heleşteu lu Mateiaș Neamțul* (MH), *Hududoiu Neamțului* (DJ), *Ieruga lu Mateiaș Neamțul* (MH), *În Piscu Neamțului* (VL), *La Neamțu* (DJ, GJ, OT, VL), *La Nemțeanu* (VL), *La Nemți* (MH, GJ), *La Nemțoaica* (MH), *La Nemțulești* (VL), *La Biserica Nemțească* (MH), *La Bordeiu lu Stârcă Neamțu* (MH), *La Crucea Nemțească* (MH), *La Groapa Neamțului* (OT), *La Nucu lu Neamțu* (MH), *La Pod la Neamțu* (DJ), *Lacu Neamțului* (DJ), *Lăstarii Nemțoaicăi* (GJ), *Livada lui Mateiaș Neamțul* (MH), *Măgura Neamțului* (DJ), *Măgura Nemților* (DJ), *Măiașu Neamțului* (MH), *Meterezele Nemțești* (VL), *Moara lu Neamțu* (DJ), *Moara Nemțească* (MH), *Moara Neamțului* (GJ, MH), *Movila lu Neamțu* (OT), *Nemțeasca* (GJ), *Nemțești* (GJ), *Nemți* (MH), *Nemțulești* (VL), *Neamțu* (DJ), *Ochiu Neamțului* (DJ), *Ogașu Neamțului* (GJ, MH), *Ogașu lu Niamțu* (GJ), *Ogașu cu Neamțu* (GJ), *Ogașu de la Crucea Neamțului* (MH), *Ogașu de la Groapa Neamțului* (MH), *Ogașu la Neamțu* (GJ), *Pădurea Neamțului* (GJ), *Pădurea lu Neamțu* (DJ, OT), *Pădurea Cracu Neamțului* (MH), *Păduricea lu Neamțu* (OT), *Piscu Neamțului* (DJ, VL), *Piscu lu Neamțu* (VL), *Piscu Nemțoaicii* (GJ), *Plaiu Neamțului* (GJ), *Plantația lu Neamțu* (OT), *Plopu lu Neamțu* (OT), *Podu Neamțului* (DJ, OT), *Podu de la Ilie Neamț* (DJ), *Podu de la Neamțu* (VL), *Poiana Neamțului* (GJ), *Poteca Neamțului* (GJ), *Poteca Nemților* (DJ), *Prunii Neamțului* (GJ, MH), *Puntea lu Neamțu* (VL), *Râpa Neamțului* (GJ), *Râpa lu Neamțu* (GJ), *Straja Nemțească* (MH), *Șoseaua lu Neamțu* (OT), *Știubeiu de la Ghiță Neamțu* (VL), *Știubeiu di la Neamțu* (GJ), *Tarlaua Neamțului* (OT), *Ulița lu Nemțoiu* (GJ), *Valea Nemților* (MH), *Valea Nemțească* (GJ), *Vâlcea lu Neamțu* (DJ, VL), *Vâlcea lu Neamțului* (DJ, OT), *Via Neamțului* (GJ, MH), *Via Nemților* (VL), *Zăvoiu lu Neamțu* (GJ);

¹⁹ În Evul Mediu, nobil tătar care conducea, de obicei, o ceată ostășească (a se vedea: <https://dexonline.ro/definitie/marzac>, accesat la 17.06.2017).

POLEAC²⁰: Dealu Poleacu (MH);

RUS: Bordeiu Rușilor (DJ), Dealu Rusului (VL), Fântâna Rusului (VL), Fântâna de la Rusu (DJ, GJ, MH), La Păru Rusului (VL), Malu Rusului (VL), Măgura Rusoaielor (OT), Pârâu Rusesc (GJ), Piscu Rusesc (GJ), Piscu Rusului (VL), Vâlceaua Rusului (OT);

SAS: Ciutura din Sasu (VL), Dealu Sasului (DJ), Fântâna de la Sasu (DJ), Grădina Sasului (GJ), Gruiu Sasului (GJ), Gura Sasului (DJ), La Drumu Sașilor (VL), Știubeiu Sașilor (VL), Ulița la Sași (VL);

SÂRB: Balta Sârbilor (DJ, VL), Balta Sârbului (DJ), Baraca Sârbului (GJ), Bordeiele Sârbilor (VL), Bordeiu Sârbilor (DJ), Canalu Bălții Sârbilor (DJ), Căsoaia lu Radu Sârbu (VL), Cișmeaua lu Ștefan Sârbu (VL), Cișmeaua de la Sârbi (GJ), Cișmeaua la Flora Sârba (DJ), Ciutura Sârbului (MH), Ciutura Sârbeștilor (GJ), Coada Sârbului (DJ), Coada lu Sârbulescu (MH), Conacu Sârbului (DJ), Cotu Sârbului (GJ), Cracu Sârbului (GJ, MH), Cracu lu Ghiță Sârbu (MH), Crâșma Sârbului (MH), Crucea Sârbului (GJ), Culmea Sârbului (VL), Curăturile Sârbeștilor (GJ), Cureaua Sârbilor (MH), Curmătura Sârbului (VL), Dafinii Sârboanei (GJ), Dealu Sârbu (GJ), Dealu Sârbului (GJ, VL), Dealu lu Sârbu (GJ), Dealu Sârbeștilor (DJ), Dealu Sârbeștilor (GJ), Dealu Sârbilor (MH), Dealu Sârbei (DJ), Dosu Sârbeștii (DJ), Drumu Sârbului (MH), Drumu ale Sârba (OT), Drumu Sârbeștilor (DJ), Drumu Sârbilor (DJ, OT, VL), Drumu di la Sârbi (DJ), Fântâna Sârboiului (VL), Fântâna Sârbului (DJ, GJ, MH), Fântâna lu Fânică a lu Sârbu (DJ), Fântâna lu Gheorghe Sârbu (DJ, MH), Fântâna lu Grigore Sârbu (MH), Fântâna lu Mitrache Sârbu (DJ), Fântâna lu Nae al Sârbi (GJ), Fântâna lu Sârbescu (DJ), Fântâna lu Sârbu (DJ, GJ, MH, OT), Fântâna Sârbu Dumitru (GJ), Fântâna Sârbi (DJ, OT), Fântâna Sârboaicăi (OT), Fântâna de la Balta Sârbilor (DJ), Fântâna de la Podu Sârbului (VL), Fântâna de la Sârb (GJ), Fântâna de la Sârbu (DJ, MH), Fântâna după Drumu Sârbilor (OT), Fântâna de la Nicu Sârbu (DJ), Fântâna la Sârbu (OT), Fântâna Sârbilor (DJ), Flitu Sârbului (GJ), Găldău Sârbului (OT), Găldău Sârbilor (MH), Gârla Sârbului (DJ), Grădina Sârbilor (DJ), Grădinile Sârbilor (DJ, GJ), Gura Sârbi (MH), Hanu lu Pătru Sârbu (MH), Hotaru Sârbeștilor (GJ), Hotaru Sârbilor (VL), Hotaru Sârbului (DJ), Hunia Sârbului (DJ), Izvoru Sârbeștilor (GJ), În Sârbărie la Cazacu (VL), În Sârbi (DJ, OT), În Sârbu (DJ, GJ), La Ristea Sârbu (DJ), La Crâșma Sârbului (MH), La Grădinile din Sârbie (MH), La Târla Sârbului (OT), La Fântâna Sârbului (MH), Lazu Sârb (GJ), Linia lu Sârbescu (DJ), Linia Sârbilor (OT), Lișteava Sârboiului (DJ), Mahalaua Sârbu (VL), Măceșu-Sârbesc²¹ (DJ), Măceșu-Sârbi (DJ), Măgura Sârbilor (OT), Măgura

²⁰ Început și regional, *polonez* (a se vedea: <https://dexonline.ro/definitie/poleac>, accesat la 17.06.2017).

²¹ În trecut, divizarea unui sat (pe motive ce țin de istoria particulară a localității respective) a fost urmată de modificări și în ceea ce privește denumirea noilor așezări formate, prin atașarea unor determinanți care să descrie noua situație. [Marius Sala, în articolul *Cu privire la unele determinative*

Sârbului (DJ, OT), *Moara Sârbilor* (DJ), *Moara Sârbului* (VL), *Moara lu Sârbu* (GJ), *Ochiu Sârbului* (MH), *Ogașu Sârbului* (MH), *Padina Sârbului* (MH), *Pădurea Sârbeana* (VL), *Pădurea Sârbulescu* (GJ), *Pădurea lu Sârbu* (MH), *Pădurea Sârbilor* (MH), *Pădurea Sârba* (GJ), *Pi la Sârbu* (MH), *Pi la Leana lu Sârbu* (VL), *Piscu Sârbului* (DJ, GJ), *Piscu Sârbii* (GJ), *Pârâu Sârbului* (DJ, VL), *Pârâu Sârbii* (GJ), *Pârâu de la Sârbu* (OT), *Plațu lu Radu Sârbu* (MH), *Podu Sârbului* (VL), *Podu lu Sârbu* (MH), *Podu Sârbonilor* (GJ), *Podu de la Sârbu* (GJ), *Poteca lu Sârbe* (DJ), *Săliștea Sârbilor* (VL), *Sârba* (DJ, MH, OT, VL), *Sârbeana* (VL), *Sârbeanca* (VL), *Sârbeasca* (DJ, VL), *Sârbeni* (DJ, OT, VL), *Sârbescu* (DJ), *Sârbești* (GJ, MH, OT, VL multe), *Sârbenii de Jos* (VL), *Sârbenii de Sus* (VL), *Sârbi-Salca* (OT), *Sârbia* (DJ), *Sârbie* (DJ), *Sârbin* (GJ), *Sârbinu* (VL), *Sârboaia* (GJ), *Sârboaica* (DJ, MH, OT), *Sârbișori* (GJ), *Sârbu* (GJ, OT), *Sârbulescu* (GJ), *Sârbulești* (VL), *Sârbulețu* (GJ), *Secătura Sârbului* (VL), *Siliștea din Deal a Sârbilor* (VL), *Siliștea Sârbului* (VL), *Șanțu Sârbilor* (GJ), *Șoseaua Sârbilor* (OT), *Știubeiu lu Sârbulescu* (MH), *Șușani-Sârbi* (VL), *Știubeiu Sârbului* (MH), *Tarlaua lu Sârbu* (MH), *Târta Sârbului* (OT), *Tunarii-Sârbi* (DJ), *Ulița lu Sârbu* (DJ, GJ), *Ulița Sârbilor* (DJ, OT), *Ulița de la Ion Sârbu* (GJ), *Ulița de la Sârboaica* (OT), *Ulița de la Sârbu* (MH), *Ulmu lu Sârbu* (MH), *Valea lu Sârbuleț* (DJ), *Valea Sârba* (VL), *Valea Sârbeana* (VL), *Valea Sârbilor* (VL), *Vâlceaua lu Sârbu* (DJ, OT), *Vâlceaua lu Sârbulete* (GJ), *Via lu Sârbu* (DJ), *Via Sârbului* (VL);

SLAV: *Crucile Slavului* (VL), *Dealul Slavului* (VL), *Hududoiu Slavu* (VL), *În Slavu* (VL), *Ogașu lu Slavu* (DJ);

TĂTAR: *Aria Tătărăscă* (GJ), *Cireșii lu Ioniță Tătaru* (DJ), *Cișmeaua de la Tătărăști* (GJ), *Coada lu Tătaru* (MH), *Cotu Tătarului* (GJ), *Crucea lui Barbu Tătarul* (VL), *Dealul Tătaru* (VL), *Dealul Tătăroaica* (GJ), *Dealul Tătarului* (VL), *Dealul Tătărcii* (VL), *Dealul Tătărăștilor* (GJ), *Fagu Tătarului* (GJ), *Fântâna Tătărăscu* (VL), *Fântâna Tătarului* (VL), *Fântâna lu Tătaru* (DJ, VL), *Fântâna lu Tătărăscu* (OT), *Fântâna Tătarilor* (GJ), *Fântâna Tătărăștilor* (DJ), *Heleșteu lu Tătaru* (MH), *În Tătăriște* (VL), *Linia de la Tătariu* (OT), *Locu lu Tătărăscu* (GJ), *Lunca lu Tătărăscu* (GJ), *Măgura Tătarilor* (DJ), *Moșia Tătărăscă* (VL), *Padina Tătarului* (DJ), *Păru lu Tătaru* (GJ), *Piscu Tătarului* (GJ), *Piscu lu Tătaru* (MH), *Podu la Tătăranu* (VL), *Poiana Tătarului* (GJ), *Poiana lu Tătărăscu* (GJ), *Știubeiu*

---

din toponimia românească, în „Limba Română”, nr. 1, Anul XIII, 1964, București, Editura Academiei Române, p. 62, le clasifica în *eterogene* – cu grad înalt (*Husasău-de-Tinca*), mediu (*Valea-Albeștilor*) ori slab (*Valea-Largă*) de individualizare și *omogene* – împărțite, la rândul lor, în *duale* – cronologice (*vechi-nou*), cantitative (*mare-mic* etc.), topografice (*est-vest, sus-jos* etc.), sociale (*moșneni, clăcași* etc.), istorice (*român/esc, ungur/esc, ungureni-pământeni* etc.) și *ternare* (topografice: *sus-mijloc-jos*, sociale, istorice)]. În cazul nostru, divizarea pe criterii etnice a dus la crearea unor dublete denominative în care opoziția se face între autohtoni și străini: *Măceșu-Români* (DJ) / *Măceșu-Sârbesc* (DJ) / *Măceșu-Sârbi* (DJ), *Boroștenii Români* (GJ) / *Boroștenii Ungureni* (GJ), *Moșia Românească* (OT) / *Moșia Tătărăscă* (VL). În articolul nostru, nu am reținut însă și etnonimul *român*, considerând că nu are relevanță în contextul discuției noastre.

lu Tătaru (MH), Știubeiu Tătarilor (DJ), Tătara (DJ), Tătari (OT), Tătaru (GJ, VL), Tătărani (VL), Tătărăscu (GJ, VL), Tătărăști (DJ, GJ, MH), Tătărăștii (MH), Tătăroaica (GJ, VL), Ulița Tătăranu (VL), Vadu Tătarului (MH, OT), Valea Tătaru (MH), Valea Tătărăști (MH), Vâlceaia Tătărăiului (OT), Vâlceaia Tătarilor (GJ);

TURC²²: Balta Turciților (GJ), Balta Grindu Turcului (MH), Baraca Turcilor (DJ), Bordeiu Turcului (GJ, MH, OT, VL), Calea Turcilor (OT), Canalu de la Gârla lu Turcilă (DJ), Casa Turcului (VL), Căsoaia lu Turcu (VL), Cheia Turcului (GJ), Cioaca Turcului (MH), Ciutura lu Turcu (DJ), Călnicu Turcului (GJ), Câmpu Turcilor (GJ), Colnicu Turcului (GJ), Conacele Turcești (GJ), Coverca Turcilor (DJ), Cracu Turcului (VL), Culmea Turcului (MH), Dafinii Turcoaicăi (DJ), Dealu Turcu (VL), Dealu Turcului (DJ), Dealu lu Turcin (MH), Dealu Turcilor (VL), Dealu Turcineasa (VL), Delnița Turcului (OT), Docu Turcului (MH), Drumu Turcului (MH), Drumu Turcilor (GJ, MH), Drumu de la Turculești (VL), Drumu la Turcitu (VL), Fântâna Turcin (OT), Fântâna Turculețului (GJ), Fântâna Turcului (GJ, MH), Fântâna lu Fănică Turcu (GJ), Fântâna lu Mișu Turcu (OT), Fântâna lu Turcin (OT), Fântâna lu Turcu (MH), Fântâna lu Vitu Turcu (DJ), Fântâna ale Turcu (DJ), Fântâna Turculeștilor (DJ), Fântâna Turculețu (GJ), Fântâna de la Turcitu (VL), Fântâna de la Turcu (DJ), Fântâna din Turca (VL), Găldău Turcului (DJ), Gârla Turcului (DJ), Grădina Turcilor (VL), Grindu Turcului (MH), Gruiu Turcului (VL), Hotaru Turcenilor (GJ), Hotaru Turcineștilor (GJ), Hududoiu lu Turcu din Țițiriga (DJ), Izvoru Turcului (DJ), Izvoru Turcinului (VL), În Dosu Turcilor (GJ), La Gropile Turcilor (GJ), La Turculești (VL), La Turculețu (GJ), La Bordeiu lu Turcu (MH), La Bordeiu Turcului (GJ, MH, VL), La Conacele Turcești (GJ), La Coverca Turcilor (DJ), La Dujii de la Fântâna Turcilor (OT), La Gârla lu Turcilă (DJ), La Gropile Turcilor (GJ), La Mălinii Turciților (DJ), La Moara Turcului (MH), Lacu Turcului (GJ), Linia Turcilor (GJ), Linia Turculeștilor (OT), Livada lu Turcin (GJ), Lunca Turcineștilor (GJ), Măgura la Crucea Turcului (MH), Măgura Turcilor (DJ, OT), Măgura Turcului (DJ, OT), Moara Turcului (MH), Movila cu Cercul Turcului (DJ), Mlaștina Turcului (MH), Nucii lu Fane a lu Turcu (DJ), Ogașu Turcului (GJ), Ogașu Turciturului (DJ, MH), Ogașu lu Turcitu (MH), Pădurea Turcului (MH), Pădurea Turcenilor (GJ), Pădurea Turcilor (MH), Pădurea Turculeștilor (VL), Pădurea la Turci (MH), Piscu Turcilor (OT, VL), Piscu Turcenilor (GJ), Piscu Turcului (DJ), Pârâu Turcului (GJ), Pârâu Turcinului (VL), Pârâu de la Turcitu (VL), Podu Turcului (DJ, GJ), Podu de la Gârla Turcului (DJ), Poiana Turcului (GJ, MH, OT, VL), Poiana lu Turcu (GJ), Poiana Turcenilor (GJ), Preluca Turcului (DJ), Prunii Turcului (GJ), Revenicu din Turciți (GJ), Satu Turcului (DJ), Scaunu Turcului (GJ), Scoaba Turcilor (GJ), Scoaba cu Turcii (GJ), Știubeiu lu Turcu (MH), Știubeiu Turcului (DJ, MH), Turceasca (MH), Turceni (GJ),

²² I-am încadrat aici și pe cei care au ales în mod voluntar să facă parte din etnia respectivă: turcii. În mod similar, în cadrul secțiunii **ungur**, va apărea toponimul *Unguriți*.

Turcenii de Jos (GJ), *Turcenii de Mijloc* (GJ), *Turcenii de Sus* (GJ), *Turcești* (GJ, VL), *Turcina* (VL), *Turcineasa* (GJ), *Turcineasa Mare* (GJ), *Turcineasca* (GJ), *Turcinesele Mici* (GJ), *Turcinești* (GJ, VL), *Turcinu* (GJ, VL), *Turcinu din Dos* (VL), *Turcinu Mare* (VL), *Turcinu Mic* (VL), *Turcita* (VL) *Turciți* (DJ, GJ) *Turciții* (DJ), *Turcoaia* (DJ), *Turcovești* (DJ), *Turcu* (DJ, MH), *Turculești* (VL), *Turculețu* (GJ), *Turculețu Mare* (GJ), *Turculețu Mic* (GJ), *Ulița Turcinești* (OT), *Ulița Turciți* (VL), *Ulița Turculești* (DJ), *Ulița lu Turcu* (DJ), *Ulița Turceștilor* (VL), *Ulița Turcilor* (DJ), *Ulița de la Vasile Turcitu* (VL), *Valea Ogașu Turcului* (GJ), *Valea Scoaba cu Turcii* (GJ), *Valea Turcitu* (VL), *Valea Turcilor* (DJ, GJ), *Valea cu Turci* (OT), *Valea Turcilor* (MH, VL), *Valea Turcinu* (VL), *Valea Turcului* (MH), *Vâlceaia Turcului* (DJ), *Vâlceaia cu Turcii* (DJ, OT), *Zănoaga Turcinului* (GJ);

ȚIGAN²³: *Balta Țiganca* (DJ), *Balta Țigăncii* (GJ), *Balta Gârla Țigăncii* (DJ), *Balta Țiganilor* (DJ, OT), *Balta Țiganului* (DJ), *Bordeiele Țiganilor* (GJ), *Bordeiu Țiganului* (DJ, MH), *Braniștea Țiganilor* (DJ), *Bunaru Țiganului* (MH), *Calea Țiganului* (DJ, VL), *Cariera din Dealu Țiganului* (MH), *Cioaca Țiganului* (GJ), *Cioaca Țiganilor* (DJ), *Ciocu Țiganului* (MH), *Ciutura lu Țiganu* (MH), *Câmpu Țiganului* (DJ), *Câmpu Țiganilor* (DJ), *Clinu Țiganului* (DJ), *Coadă Țiganului* (GJ, VL), *Colnicu Țiganca* (DJ), *Copaciu din Cucu Țiganului* (DJ), *Cotu Țigăncii* (OT), *Cotu Țiganilor* (VL), *Cracu Țiganilor* (GJ), *Cracu Țiganului* (GJ, MH), *Crângu Țiganului* (DJ), *Crucea Țiganului* (MH, VL), *Culmea Țigănașului* (GJ), *Curmătura Țiganului* (VL), *Dealu Țiganca* (MH), *Dealu Țiganului* (DJ, GJ, MH, VL), *Dealu Țiganei* (OT), *Dealu Țigăncei* (VL), *Dealu Țiganilor* (DJ, MH), *Dosu Țiganului* (GJ, MH), *Drumu Țiganului* (DJ, GJ, VL), *Drumu Țigăniei* (DJ), *Drumu Țiganilor* (GJ, VL), *Drumu di la Țigani* (DJ, MH), *Fântâna Țiganului* (DJ, GJ), *Fântâna a lu*

²³ La fel ca în cazul lui *jidani* și *ovrei*, și cuvântul *țigan* este considerat astăzi ca având valoare peiorativă. De această dată însă, argumentele istorice și lingvistice „pledează pentru păstrarea în continuare a lui *țigan* ca termen generic, iar despre indicarea caracterului peiorativ, solicitată (de către *Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării* – n.n.), s-a hotărât menționarea mărcii „(Adesea peiorativ)” și nu „(Peiorativ)”, acest fapt însemnând că el este adesea utilizat și resimțit astfel, deci nu întotdeauna” (Monica Busuioc, *op. cit.*, 45). Problema sinonimiei *rom – țigan* este una de dată recentă („*rom* este atestat în limba română târziu, abia în secolul al XX-lea, în 1933, într-un reportaj din ziarul *Dimineața*, din 11 decembrie, ca un cuvânt savant, introdus de jurnaliștii preocupați să menajeze pe țigani” – *Ibidem*, p. 44), astfel că, peiorativ sau nu, termenul *țigan* [atestat, ca apelativ, în Țara Românească, la 1385: c\ sv<m> potvr\jda<m>... i a\jigan m kel\l di, iar în Moldova, la 1428: ti7 kel\l di \jigan\; destul de devreme, termenul a pătruns și în antroponimie – Moldova, 1437: e\o selo na verh\ rezin\ gde \jigan\ sidi<t>, Țara Românească, 1563: pocupi sta<n>k6<l> v fa<l>ki w<t> \jiga<n> și toponimie – Moldova, 1414: selo... na i<m> \jigane\i, Țara Românească, 1502: str\mbata\ji v\si i \jigani v\si – vezi *Dicționarul elementelor românești din documentele slavo-române. 1374-1600* (redactor responsabil: Gh. Bolocan), București, Editura Academiei RSR, 1981, pp. 242-243; sublinierile ne aparțin] era singurul cunoscut și utilizat în perioada cristalizării numelor de locuri românești. O analiză exhaustivă asupra prezenței acestei etnii în toponimia din partea de sud a țării am făcut-o în articolul *Minorități etnice în toponimia din Oltenia și Muntenia: țigani*, în Dragoș Vlad Topală (coord.) „Cercetări lingvistice. Omagiu doamnei profesoare Adriana Stoichițoiu Ichim”, Craiova, Editura Sitech, 2017, 17 p. (sub tipar).

Țigănilă (OT), *Fântâna lu Costică Țăganu* (OT), *Fântâna lu Mitrică Țiganu* (DJ), *Fântâna lu Țiganu* (DJ), *Fântâna lu Țigănilă* (OT), *Fântâna lu Țigănușu* (VL), *Fântâna lu Țăganu*²⁴ (MH), *Fântâna lu Țigănilă* (OT), *Fântâna Țigănoaii* (DJ), *Fântâna di la Păru Țiganului* (OT), *Fântâna de la Țigani* (DJ, MH, OT), *Fântâna de la Țiganu* (DJ), *Fântâna din Țigănie* (MH), *Fântâna la Țigan* (DJ, MH), *Fântâna Țigan Lungu* (MH), *Fântâna Țiganului* (DJ), *Fundătura Țiganilor* (GJ), *Gaura Țigăncii* (DJ), *Gâldău Țiganului* (DJ), *Gâldău Țigăncii* (DJ), *Gârla Țigăncii* (DJ), *Gârla Țiganului* (DJ), *Grădina Țiganului* (GJ), *Grindu Țigăniei* (DJ), *Grindu Țiganului* (DJ), *Grindu Țigăncii* (DJ), *Groapa Fântânii Țiganului* (DJ), *Gruiu lu Țăgan* (VL), *Gura Văii Țiganului* (MH), *Izlazu Țiganilor* (DJ, OT), *În Cracu Țiganului* (MH), *În Pod la Țigani* (VL), *În Țiganu* (MH), *În Țigănie* (DJ), *În Valea Țiganului* (VL), *Jangu Țiganului* (VL), *La Baci Țiganu* (OT), *La Lică Țiganu* (DJ), *La Mitriță Țiganu* (OT), *La Nae Țăganu* (DJ), *La Cracu Țiganului* (MH), *La Poiana cu Țigani* (GJ), *La Poiana Țiganului* (OT), *La Potecile Țiganului* (MH), *La Sălciile lu Țigănașu* (OT), *La Baltă la Țăgani* (DJ), *La Fântână la Țăgani* (DJ), *La Gaură la Țăgani* (DJ), *La Pod la Țigani* (MH), *La Puț la Nicolae Țiganu* (VL), *La Țigănie* (OT), *Lacu Țiganului* (MH), *Lazu la Țigan* (VL), *Leasa Țigăniei* (MH), *Linia ale Țiganu* (OT), *Linia Țiganilor* (DJ, OT), *Linia Țăganilor* (GJ, OT), *Linia de la Țăgani* (DJ), *Linia pi la Țigani* (OT), *Livadia Țigăncii* (DJ), *Livadia Țiganilor* (MH), *Locu cu Țăganu* (OT), *La Puntea Țigăncii* (DJ), *La Porumbiștile Țigănești* (MH), *Lotu lu Mică Țiganu* (MH), *Lotu lu Pavel Țăganu* (OT), *Lunca Țigăncii* (OT, VL), *Mahalaua Țiganilor* (DJ, OT), *Mahalaua de la Țigan* (DJ), *Măgura Țăganului* (DJ), *Măgura Țigăncii* (DJ, OT), *Măgura Țiganului* (DJ, OT), *Mlaștina Țiganilor* (VL), *Mormântu Țiganului* (GJ), *Moșia Țigăncii* (OT), *Movila la Cucu Țiganului* (OT), *Nucu Țiganului* (VL), *Muchia Piscului Țigăniei* (DJ), *Ochiu Țăganului* (MH), *Ogașu Țăganilor* (GJ), *Ogașu cu Țiganu* (GJ), *Ogașu de Țigani* (MH), *Ogașu Țiganului* (GJ, MH), *Ostrovu Țigănași* (MH), *Pădurea Țiganca* (DJ), *Pădurea Țăganca* (OT), *Pădurea Țigăncii* (OT), *Pădurea Țiganilor* (GJ, VL), *Pădurea Țiganului* (DJ), *Pădurea Vâlcea Țiganului* (DJ), *Păru Țăganului* (MH), *Piscu Țiganilor* (GJ, VL), *Piscu Țiganului* (DJ, GJ, MH, VL), *Piscu cu Țigani* (GJ, VL), *Piscu lu Țigan* (VL), *Piscu Țigani* (VL), *Pivnița Țiganu* (GJ), *Pârâu Țiganului* (VL), *Pârâu lu Țigan (Țăgan)* (GJ), *Pârâu Țiganilor* (GJ, VL), *Pârâu de la Țigani* (VL), *Planu lu Călin Țăganu* (MH), *Plătu lu Țiganu* (MH), *Plopii Țăganului* (DJ, GJ), *Pluta lu Țigănașanu* (MH), *Pluta Țiganului* (GJ), *Podu Țiganului* (DJ), *Podu Țăganului* (GJ, VL), *Podu lu Dină Țiganu* (MH), *Podu de la Piscu Țigănesc* (VL), *Podu de la Țigani* (GJ, MH), *Poiana Țiganului (Țăganului)* (GJ, MH, OT, VL), *Poiana Bărdeile Țiganilor* (GJ), *Poienița Țiganului* (VL), *Poteca Țiganului* (DJ), *Priporu Țiganilor* (VL), *Racu Țiganului* (MH), *Râpa la Țigani* (MH), *Rovina Țiganului* (GJ), *Satu Țiganilor* (MH), *Siliștea Țiganului* (DJ), *Stâna lu Țigănelea*

²⁴ Vom întâlni variante fonetice diverse: *Țiganei*, *Țigăncei*, *Țigăncii*, *Țigan*, *Țăgan*, *Țăgăncii*.

(GJ), *Sub Deal la Țigani* (VL), *Șesu Văii Țiganului* (MH), *Știubeiu di la Țăgani* (GJ), *Știubeiu Țiganului* (MH), *Țiganca* (DJ, GJ, VL), *Țigani* (DJ, GJ, MH), *Țiganii* (GJ), *Țiganu* (DJ, GJ), *Țigănașu* (MH), *Țigănași* (MH), *Țigăncile* (DJ), *Țigănele* (DJ), *Țigănia* (DJ, GJ, MH, OT, VL), *Țigănie* (DJ, GJ, MH, OT, VL), *Ulița Țăganu* (OT), *Ulița Țiganilor* (DJ, GJ, OT, VL), *Ulița Țigăniei* (DJ, GJ), *Ulița de la Țigani* (GJ, MH, VL), *Ulița prin Țigănie* (GJ), *Ulmu Țigancăi* (DJ), *Valea lu Țăgan* (GJ), *Valea Țigănească* (MH), *Valea cu Țigani* (GJ, MH), *Valea lui Grămadă Țiganu* (VL), *Valea Țiganca* (GJ), *Valea Țiganilor* (DJ, VL), *Valea Țiganului* (VL), *Vatra Țiganilor* (MH), *Văloașca la Țigani* (MH), *Vâlceaua lu Mărin Țăganu* (VL), *Vâlceaua lu Țăganu* (VL), *Vâlceaua Fântâna Țiganului* (DJ), *Vâlceaua Țăganului* (DJ), *Vâlceaua Țiganului* (DJ, GJ, VL), *Vâlceaua Țigăncii* (VL), *Vâlceaua Țigăniei* (GJ), *Vâlceaua Țiganilor* (DJ), *Vâlceaua cu Țiganu* (OT), *Vetrele Țiganilor* (VL), *Via Țiganului* (VL), *Via Țăganilor* (VL), *Via Țigăncii* (OT), *Viile Țiganca* (DJ), *Zătonu Țiganilor* (DJ), *Zăvoiu Țiganului* (VL).

Termenul *țigan* nu este singurul întâlnit în toponimie, referitor la această etnie. Este binecunoscut faptul că țiganii au fost împărțiți pe neamuri, în funcție de meseria practică: *argintari* (confectionau podoabe), *căldărari* (confectionau căldări, tigăi, oale, alambicuri etc. din aramă și aluminiu), *ciurari* (fabricanți sau vânzători de ciururi), *cocalari* (fabricau obiecte din oase de animale), *fierari* (confectionau unelte și obiecte din fier), *florari* (comerț cu flori), *geambași* (comerț cu cai), *lăutari*, *mătășari* (comerț cu mătase și covoare), *potcovari* (potcoveau cai), *rudari* (căutau aur și prelucrau lemnul moale), *spoitori* (spoirea/cositorirea vaselor), *ursari* (dresau urși), *vătrași* (faceau munci diverse pe lângă curțile boierești sau mănăstiri; se ocupau cu agricultura), *zlătari* (prelucrau aurul) etc. Dintre aceste meserii, care atestă prezența indirectă a etniei²⁵, sunt prezente în Oltenia, ca nume de loc: *Căldărari* (DJ), *Căldăraru* (GJ), *Lăutărești* (VL), *Făurari* (GJ), *Făurel* (VL), *Făureni* (DJ, MH), *Făurești* (VL), *Fierari* (DJ, MH), *Fieraru* (GJ), *Potcovaru* (OT), *Ulița Ursățăilor* (GJ), *Ursaci* (GJ), *Ursari* (GJ, MH, VL), *Ursaru* (DJ, GJ).

În articolul nostru, vom reține și vom lua în discuție doar două îndeletniciri, pe care le considerăm ca aparținând în mod sigur²⁶ acestei etnii:

²⁵ Referindu-se la o particularitate a ei – pigmentul mai închis al pielii – Ion Duminică (*Romii/țiganii din Republica Moldova: o comunitate etno-culturală inedită în spațiul tradițional istoric carpato-danubiano-pontic*, în „Akademos”, nr. 3 (34), septembrie 2014, pp. 144-145) încadra aici și denumirile *Gălbenași* și *Faraoane*, *Faraoni*.

²⁶ Există meserii pe care, în trecut, le-au practicat cu deosebire anumite etnii, fără a le putea trece însă în portofoliul exclusiv al acestora. „Astfel, majoritatea *sârbilor* sunt precupeți și cârciumari. *Armenii* preferă negustoria și arendașia, dar se găsesc și armeni mindirigii, croitori, cafegii, tutungii, dulgheri. *Rușii* sunt în număr mare pietrari, teslari, ciubotari, caretași, însă numără și olari, cârciumari sau precupeți. *Grecii* s-au îndreptat, în general, spre negustorie, dar câțiva țin cârciume sau băcănii. O bună parte dintre *evrei* sunt negustori, rachieri sau vutcari și crășmari. Dar nici casapii, zarafii, sticlarii, ciubotarii, tinichigii, cepregarii, pânzarii, argintarii, stolerii, cușmarii, făinariii nu sunt rari printre ei. *Lipovenii* practică pescăria. *Lehii* trăiesc din pietrărie, ciubotărie, stolerie, lăcătușărie, zugrăvit, dar numără și ceasornicari și crășmari. *Francezii* sunt renumiți ca profesori de franceză, iar *ungurii*

a) **RUDAR**: *Bordeiele Rudarilor* (MH), *Cioaca Rudarilor* (DJ), *Ciutura Rudarilor* (DJ), *Cuca Rudarului* (DJ), *Dajnici-Rudari* (MH), *Dealul Rudarilor* (DJ, GJ, DJ, MH, VL), *Dealul Rudarului* (DJ), *Dosu Rudarului* (GJ), *Dosu Rudarilor* (GJ), *Drumul Pătru Rudaru* (DJ), *Drumul Rudarului* (DJ), *Drumul Rudarilor* (GJ, OT), *Drumul de la Rudar* (MH), *Drumul spre Rudari* (VL), *Fântâna lui Nicolae Rudaru* (DJ), *Fântâna de la Rudari* (GJ, MH, VL), *Fântâna de la Rudaru* (GJ, MH), *Fântâna din Față la Rudari* (MH), *Gura Rudarului* (VL), *Gura Rudăreștilor* (VL), *Hududoii Rudarilor* (VL), *Izlazul Rudarilor* (VL), *Izvoarele de lângă Rudăreasa* (VL), *Izvorul din Vâlcea Rudarilor* (DJ), *În Fundul Rudarului* (VL), *În Rudaru* (GJ), *În Rudăreasa* (VL), *La Rudari* (DJ, GJ, MH, OT, VL), *La Rudaru* (DJ, OT), *La Rudărașu* (VL), *La Cotul Rudarilor* (GJ), *Piscu Rudari* (GJ), *Pivnița Rudaru* (GJ), *Pârâul Rudarilor* (GJ), *Pârâul Rudăreasa* (VL), *Podul Rudari* (DJ), *Poiana Rudarului* (VL), *Poiana Rudarilor* (GJ, VL), *Răspântia Rudarului* (MH), *Rudari* (DJ), *Rudaru* (DJ), *Știubeiu Rudarilor* (DJ), *Știubeiu Rudarului* (MH), *Tarlaua de la Rudari* (GJ), *Ulița Rudarului* (VL), *Valea Rudari* (GJ, VL), *Valea Rudarilor* (DJ, GJ, VL), *Valea Rudăreasa* (VL), *Vâlcea Rudarilor* (DJ, OT, VL), *Vâlcea Rudarului* (DJ, GJ), *Vâlcea Rudaru* (DJ, VL), *Vâlcea cu Rudaru* (DJ), *Zăvoiu Rudarilor* (OT), *Zăvoiu de la Rudari* (DJ);

b) **ZLĂȚAR**: *Furca Zlățarului* (DJ), *Obârșia Zlățarului* (DJ), *Piscu Zlățarului* (DJ), *Zlătari* (DJ, VL), *Zlătărei* (VL), *Zlătăreni* (DJ);

UNGUR²⁷: *Ciutura lui Unguritu* (VL), *Dealul Ungurului* (MH), *Fântâna Ungurului* (DJ), *În Pădurea Ungurească* (GJ), *La Măgura Ungurească* (OT), *Măgura Ungurilor* (OT), *Partea lui Unguru* (MH), *Pădurea Ungurelului* (GJ), *Pârâul lui Ungurici* (GJ), *Pârâul Ungurelului* (DJ), *Șanțul Ungurului* (DJ), *Știubeiu din Ogașu Unguresc* (GJ), *Ungurașu* (GJ), *Ungurei* (GJ, VL), *Ungurelașu* (DJ, GJ, GJ), *Ungurelele Docești* (GJ), *Ungurelu* (GJ), *Ungurelu-Cărbunești* (GJ), *Ungurelu de Jos* (GJ), *Ungurelu de Sus* (GJ), *Unguretu* (GJ), *Unguretu de Sus* (GJ), *Unguretu de Jos* (GJ), *Unguritu* (VL), *Unguriți* (VL), *Unguroaia* (GJ);

UNGUREAN²⁸: *Aninii lui Gheorghe Nistor Ungureanu* (GJ), *Balta lui Ungureanu* (DJ), *Boroștenii Ungureni* (GJ), *Casa Ungureanului* (GJ), *Casa*

---

excelează prin numărul de arhitecți și profesori de germană. *Italianii sunt însemnați ca franzelari, cofetari și muzicanți*” (I. Caproșu, Mihai Răzvan Ungureanu, *Documente statistice privitoare la orașul Iași*, Iași, Editura Universității Al. I. Cuza, 1997, vol. II, p. 3). La 13 oct. 1652, Vasile Lupu îi mulțumește judeului Mihail din Brașov pentru grădinarii (greci – n.n.) trimiși, care „lucrul de cinst le-au plinit”; din această cauză, domnul cere ca în primăvară, să-i fie trimiși din nou (Ștefan Olteanu, Constantin Șerban, *Meșteșugurile din Țara Românească și Moldova în evul mediu*, București, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1969, p. 72). Cu grădinaritul se ocupau, însă, și bulgarii, ceea ce ar putea explica „frecvența numelor de familie ... *Grădinaru*” (Teodor Oancă, *op. cit.*, p. 150).

²⁷ Persoană care face parte din populația de bază a Ungariei sau este originară din Ungaria, a se vedea: <https://dexonline.ro/definitie/ungur> (accesat la 17.06.2017).

²⁸ Denumire dată locuitorilor români originari din Transilvania (în special din Mărginimea Sibiului), care, practicând păstoritul transhumant, s-au stabilit în Muntenia și Oltenia, întemeind sate noi; (și la sg.) persoană aparținând acestei populații (a se vedea: <https://dexonline.ro/definitie/ungurean>, accesat la 17.06.2017).

Ungurencii (VL), Coada Vâlcării Ungureanului (DJ), Coada Ungurenilor (OT), Cracu Ungureanului (GJ), Cracu lu Ungureanu (MH), Crivina lu Ungureanu (GJ), Crângu Ungurenilor (GJ), Crovu lu Ungureanu (MH), Crucea Ungurenilor (DJ), Cucuiu Ungureanului (MH), Dealu Ungureanului (MH, VL), Dealu Ungureni (GJ), Dealu Ungurenilor (DJ, GJ, MH), Dealu Ungureanului (MH), Drumu Ungureanului (GJ), Drumu Ungurencii (DJ), Drumu Ungurenilor (GJ, OT, VL), Drumu di la Nicolae Ungureanu (VL), Fântâna Ungureanu Dumitru (MH), Fântâna Ungureanului (DJ, GJ, MH), Fântâna lu Manole Ungureanu (MH), Fântâna lu Ungureanu (DJ, GJ, MH, VL), Fântâna Ungurenilor (GJ), Fântâna de la Casa Ungureanului (GJ), Fântâna de la Ungureanu (DJ), Fântâna din Ungureanca (VL), Fântâna din Vâlcea Ungureanului (DJ), Fântâna la Anghel Ungureanu (DJ), Fântâna la Ungureanu (DJ), Fântâna Ungureanului (MH), Hotaru Ungurenilor (DJ), Hududoiu Ungureștilor (VL), Izlazu Ungurenilor (GJ), În Gropi la Ungureni (OT), În Ungureanu (GJ), În Valea Ungurenilor (VL), La Ilie Ungureanu (VL), La Nae Ungureanu (VL), La Coada Vâlcării Ungureanului (DJ), La Teiu Ungurenilor (GJ), La Vișinu lu Ungureanu (OT), La Ungureni (MH), Livadia lu Dinu Ungureanu (DJ), Lunca Ungureanului (GJ), Lunca Ungurenilor (VL), Mahalaua Ungurenilor (DJ), Măru Ungureanului (GJ), Moșia lu Ungureanu (GJ), Nucii Ungureanului (GJ), Nucu lu Ungureanu (GJ), Ochiu Ungureanului (OT), Ogașu Ungureanului (GJ), Ogașu lu Ungureanu (MH), Ogașu Ungurenilor (GJ), Pădurea Ungureanu (GJ), Pădurea Ungureni (MH), Pădurea Ungureanului (GJ), Pădurea Ungurenilor (GJ, MH), Piscu Ungureanului (GJ), Piscu Ungurenilor (GJ), Pârâu Ungureanului (VL), Plaiu Ungurenilor (GJ), Plațu lu Ungureanu (MH), Podu Ungureanului (DJ), Poiana Ungureanului (DJ, GJ, MH, VL), Poiana Ungurencii (GJ), Poteca Ungurencii/Ungureni (VL), Poteca Ungureanului (VL), Rovina Ungureanului (GJ), Scoaba Ungureanului (GJ), Slobozia Ungurenilor (GJ), Stănești-Ungureni (GJ), Strunga Ungureanului (MH), Știubeiu lu Ungureanu (MH), Teiu Ungurenilor (GJ), Tismana-Ungureni (GJ), Ulița Ungureni (VL), Ulița de la Ungureanu (GJ), Ulița de la Nicolae Ungureanu (MH), Ungureana (MH, VL), Ungureanca (DJ, GJ, VL), Ungureanca Mare (GJ), Ungureanca Mică (GJ), Ungureanu (DJ, GJ, MH, OT, VL), Ungurenari (OT), Ungureni (DJ, GJ, MH, OT, VL), Ungureni de Jos (OT), Ungureni din Drăgoieni (GJ), Ungureni Mici (DJ), Ungureni Mușețești (GJ), Unia lui Ungureanu (DJ), Vaidei-Ungureni (VL), Valea Scoaba Ungureanului (GJ), Valea Ungureni (DJ, MH), Valea Ungurenilor (DJ, GJ, MH), Valea Văgiulești Ungureni (GJ), Văgiulești-Ungureni (GJ), Văile Ungurenilor (VL), Vâlcea Ungureanului (DJ, GJ, OT, VL), Vâlcea lu Ungureanu (DJ, VL), Vâlcea Ungurenilor (OT), Viile Ungurenilor (DJ), Via Ungureanului (GJ), Zăvoiu Ungureanu (OT, DJ).

Pe marginea informației anterior prezentate, se pot face o serie de observații de natură extralingvistică și lingvistică.

1. Prima dintre acestea ridică următoarea întrebare: există întotdeauna o relație de echivalență între naționalitatea celui denumit și etnonimul care i se atribuie? Răspunsul este unul dublu divizat, incluzând atât afirmația, cât și negația, ambele situații reclamând analize sui-generis pentru stabilirea corectă a originii numelor în cauză. Iorgu Iordan²⁹ afirma că pe teritoriul țării noastre, se păstrează numele mai tuturor populațiilor străine cu care ne-am aflat în contact (cu excepția hunilor, avarilor și a altor populații asemănătoare care au avut, la noi, prezențe trecătoare). Satul *Italiani* (astăzi dispărut), din județul Dolj, comuna Bucovăț, este doar un exemplu de comunitate întemeiată de către emigranți (italieni) veniți, la sfârșitul secolului trecut, în Oltenia, în căutare de locuri de muncă.

Pe de altă parte, există numeroase alte situații în care „nu este suficient să existe sau să deducem un radical al toponimului similar cu un nume etnic oarecare pentru a trage concluzia că acesta are într-adevăr această origine”³⁰. De multe ori, este vorba despre un transfer de nume acordat pe baza unei potriviri (în ceea ce privește înfățișarea, limbajul etc.) între o persoană și o anumită etnie sau în urma unei întâmplări ori circumstanțe particulare. Etnotoponimele „rare”, precum *La Americanu*, *Fântâna lu Chinezu*, *Piatra Chinezului* etc., dar și multe din rândul celor „clasice”, pot constitui exemple în acest sens. Concluzionând, nu putem ști, în momentul de față, decât în urma unei cercetări individualizate, în ce categorie se încadrează fiecare nume în parte, etnia nefiind neapărat o dovadă a originii străine a purtătorului.³¹

2. Tot o analiză de la caz la caz este necesară și în ceea ce privește statutul cuvintelor de la care se originează toponimele enunțate. Unele dintre acestea sunt evident antroponime: *Sima Grecu* (OT), *Sârbulescu* (GJ), *Sârbinu* (VL), *Ulița lu Sârbu* (DJ, GJ), *Poiana lu Tătărăscu* (GJ), *Podu lu Dină Țiganu* (MH), *Valea lui Grămadă Țiganu* (VL), *Ungureanca* (VL), *Fântâna lu Ion Ungureanu* (DJ), *La Cișmeaua lu Greceanu* (GJ) etc., altele evident toponime: *Valea Rudari* (GJ), *Valea Rudăreasa* (VL), *Sârbenii de Jos / Sârbenii de Sus* (VL), *Sârbi-Salca* (OT), *Valea Tătărăști* (MH), *Turcinu Mare / Turcinu Mic* (VL), *Culmea Văii Grecului* (MH), *Turcenii de Jos / Turcenii de Mijloc / Turcenii de Sus* (GJ), *Valea Grecu* (DJ), *Piscu Văii Hunilor* (VL), *Ciutura din Sasu* (VL) etc.

În multe alte situații, stabilirea calității de nume de persoană, nume de loc sau apelativ impune investigații amănunțite. Următoarele toponime au în comun o anumită similaritate formală: sunt structuri compuse, în care entopicului aflat pe prima poziție îi urmează un substantiv care exprimă etnia, la genitiv singular ori plural. Din punctul de vedere al originii însă, ele se încadrează unor clase nominale

²⁹ În *op. cit.*, p. 261.

³⁰ Emilian N. Bureștea, *Cu privire la unele nume de locuri românești de origine antroponimică*, în „Studii și cercetări de onomastică” (SCO), nr. 2, Craiova, 1996, p. 230.

³¹ Al. Graur, *Nume de persoane*, București, Editura Științifică, 1965, p. 93.

diferite, stabilite în funcție de particularitățile³² contextului care a dus la apariția acestor denumiri:

a) antroponime: *Perii Grecului* (GJ), *Prunii Grecului* (MH), *Șanțu Știubeiu Cazacului* (MH), *Podu Ovreului* (VL), *Știubeiu Rudarului* (MH) etc.;

b) toponime: *Poiana Grecilor* (GJ), *Valea Grecilor* (MH), *Poiana Rudarului* (VL), *Ulița Rudarului* (VL), *Săliștea Sârbilor* (VL), *Râpa Grecilor* (GJ), *Plaiu Neamțului* (GJ) etc.;

c) apelative³³: *Răspântia Rudarului* (MH), *Poteca Nemților* (DJ), *Vâlcea Neamțului* (DJ, OT), *Via Țăganilor* (VL), *Poiana Rudarilor* (GJ, VL), *Valea Rudarilor* (GJ, VL), *Șoseaua Sârbilor* (OT), *Valea Turcilor* (MH, VL), *Vatra Țăganilor* (MH) etc.

Așadar, indiferent că este simplu (*Greci*, *Țiganca*, *Țigani*) sau compus, fiecărui nume de loc în parte trebuie să i se întocmească, pe cât posibil, propria „fișă biografică”, astfel încât operațiunea de înregimentare fie într-o categorie, fie în cealaltă să se afle cât mai aproape de adevăr. Spunem cât mai aproape pentru că, uneori, distanța în timp de la apariția numelor până la „produsul” finit pe care îl utilizăm astăzi poate crea dificultăți în perceperea corectă a originii³⁴ denumirilor. Așa se întâmplă, de exemplu, și în cazul numelui de loc *Revenicu din Turciți* (sat Râpa or. Motru-GJ), unde se oscilează între calitatea de apelativ și cea de toponim a determinantului.³⁵

3. Toponimele care au la bază nume etnice sunt relevante, în general, pentru viața comunităților rurale, motiv pentru care marea lor majoritate sunt subscrise microtoponimiei. Ele denumesc atât unități administrative mai mari (*cătun*, *comună*, *mahala*, *parte de sat*, *sat*, *uliță*), dar, mai ales, micro-obiecte geografice, dintre cele mai variate (pozitive și negative), aflate în perimetrul localităților sau în proximitatea acestora: *coastă de deal*, *crac/curmătură/culme de munte*, *deal*, *fântână*, *izlaz*, *lac*, *loc arabil*, *loc băltoș*, *loc*, *mlaștină*, *moșie*, *munte*, *ogaș*, *pădure*, *pârâu*, *poiană*, *punct trigonometric*, *semn de hotar*, *teren cu fânețe*, *vale*, *vâlcea*, *vie* etc.; funcția lor este, la fel ca a celorlalte nume de locuri minore, aceea de repere, asigurându-le oamenilor o bună orientare în spațiul în care trăiesc.

³² Două nume identice (denumind obiecte geografice diferite) pot avea etimologii distincte. Etonimul *Sârbilor* din toponimele *Grădinile Sârbilor*, de exemplu, este, în s.c. Baia de Fier (GJ), antroponim, în timp ce, în s.c. Sadova (DJ), intră în componența numelui de loc de pe poziția de substantiv comun.

³³ Despre etimologie directă, apelativă, putem vorbi și în cazul toponimelor formate de la cuvinte cu sens colectiv: apel. *sârbie* „locuit de sârbi” > top. *Sârbie*, apel. *țigănia* „așezare locuită de țigani” > top. *Țigănia*, apel. *țigănie* „parte a unei localități locuită de țigani”, „așezare de țigani” > top. *Țigănie*.

³⁴ Vezi și Ștefan Pașca, care, vorbind (în *Nume de persoane și nume de animale în Țara Oltului*, București, 1936, p. 51) despre numele personale, arăta că: „Nucleul social, uitând împrejurarea veritabilă în care un individ a fost numit cu un nume de bațjocură, dar păstrând acest nume, în virtutea unei inerții, își formează cu timpul o concepție vagă, artificială, în ceea ce privește mobilul alegerei numelui de bațjocură”.

³⁵ DTRO, vol. V, O-R, Craiova, Editura Universitaria, 2004.

4. Dacă stabilirea filiației toponimelor citate în lista noastră necesită, de cele mai multe ori, investigații de la caz la caz, din punctul de vedere al aspectului structural analiza se desfășoară pe anumite tipologii, aceste nume de locuri putând fi clasificate în:

• *Simple:*

a) derivate³⁶ în sfera toponimiei: *Jidova* < np. *Jidov* + suf. top. *-a*; *Grecele* < top. *Greaca* + suf. *-le*; *Ovrieasca* < *ovriesc* + suf. top. *-a*; *Sârbia* < *sârb* + suf. top. *-a*; *Tătara* < np. *Tătaru* + suf. top. *-a*; *Tătăroaica* < np. *Tătăroaică* + suf. top. *-a*; *Nemțeasca* < np. *Neamțu* + suf. *-easca*; *Turcineasa* < top. *Turcinu* + suf. *-easa*; *Turcineasca* < top. *Turcinu* + suf. *-easca*; *Turcita* < np. *Turcita* + suf. top. *-a*; *Țiganca* < *țigan* + suf. top. *-a* etc.

b) nederivate (la singular sau la plural) – *Arnăutu, Bulgaru, Cazaci, Cazacu, Jidovu, Francu, Frâncii, Frâncu, German, Greci, Grecii, Grecu, Nemți, Neamțu, Ovreiu, Sârbu, Tătari, Tătaru, Turciți, Turciții, Turcu, Țiganca, Țigani, Țigani, Țiganu, Rudari, Rudaru* etc. – ori derivate în alte spații adiacente toponimiei: limba comună, antroponimie (fără relevanță, deci, în ceea ce privește afixarea toponimică) – *Frânțești, Grecani, Ovriești, Germănoaia, Greceanu, Greceni, Grecești, Grecșori, Greculești, Italieni, Nemțești, Nemțoiu, Sârboana, Sârboiu, Sârbescu, Sârboaică, Sârbeana, Sârbeanca, Sâbeasca, Sârbeni, Sârbescu, Sârbești, Sârbin, Sârbinu, Sârboaică, Sârbulescu, Sârbulețu, Turcoaica, Tătărăscu, Turcin, Turceni, Turcești, Turcinu, Turcoaia, Turculețu, Țigănașu, Unguritu, Ungurici, Ungureana, Ungureanca, Ungureanu, Ungurei, Ungurelu, Ungurenari, Zlătăreni* etc.

• *Analitice.* În denumirile plurimembre, al căror număr este, după cum se poate observa, net superior celor simple, cuvintele care exprimă etnia se află în poziție secundară, primul loc fiind ocupat de termenii geografici populari, de prepoziții ori construcții prepoziționale. Legăturile sintactice dintre cei doi „parteneri” ai structurii se realizează prin intermediul următoarelor cazuri:

a) genitivului sintetic (*Ciutura Armeanului, Grădina Bulgarilor, Balta Cazacului, Măgura Evreilor, Aria Frâncului, Drumu Frânțeștilor, Cureaua Grecilor, Gorunu Grecilor, Pădurea Greceștilor, Via Grecii, Vâlceaua Talienilor, Braniștea Neamțului, Coada Nemțoaică, Crucea Nemților, Bordeele Rudarilor, Dealu Rusului, Măgura Rusoaielor, Știubeiu Sașilor, Crșma Sârbului, Fântâna Sârboaică, Fagu Tătarului, Cheia Turcului, Braniștea Țiganilor, Cotu Țigăncii, Dealu Ungurului* etc.) și analitic (*Fântâna ale Bulgaru*³⁷, *Eleșteu lu Cazacu, Hotaru*

³⁶ Există destul de multe cazuri în care nu se poate preciza cu exactitate care este originea toponimelor, aceasta putând fi ramificată. Iată câteva exemple: *Greceanca* < np. *Greceanu* sau np. *Greceanu* + suf. top. *-a*; *Sârba* < np. *Sârbu* + suf. top. *-a* sau np. *Sârba*; *Turceasca* < np. *Turceasca*, ori adj. *turcesc*, substantivizat.

³⁷ Denumirile de tipul: *Fântâna ale Nuță ale Grecii, Fântâna lu Nae al Sârbii*, precum și cele cu prepozițiile: *Pi la Sârbu, Pi la Leana lu Sârbu, Linia pi la Țigani* etc. păstrează, prin structură și fonetism, formula sistemului popular de denotație, în timp ce altele – *Heleșteu lu Mateiaș Neamțul*

lu Francezu, Lunca lu Frâncu, Fântâna lu Grecu, Fântâna lu Pantelie Grecu, Fântâna ale Nuță Grecii, Prunii lu Grecu, Livada lui Mateiaș Neamțul, Piscu lu Neamțu, Fântâna lu Nicolae Rudaru, Căsoaia lu Radu Sârbu, Coada lu Sârbulescu, Fântâna lu Nae al Sârbii, Poteca lu Sârb, Cireșii lu Ioniță Tătaru, Fântâna lu Fănică Turcu, Fântâna ale Turcu, Nucii lu Fane a lu Turcu, Fântâna lu Costică Țăganu etc.);

b) al acuzativului cu prepoziții (simple: *la, în, sub, cu, din, sub, spre, prin* și compuse: *de/di la, pe/pi la*). În interiorul structurilor cu acuzativul, etnonimele se pot regăsi în mai multe ipostaze:

– sunt precedate de prepoziții simple – *La Americana, La Arvatu, La Bordeiu Armencii, La Bulgaru, La Nicolae Bulgaru, La Ovreiu, În Stâlpu Grecului, La Casa Grecului, Sub Grecu, În Piscu Neamțului, La Nemți, La Nemțoaica, În Sârbi, În Slavu, În Țiganu, La Nae Ungureanu* etc.;

– fac parte din construcții complexe, formate fie din două grupuri prepoziționale – *La Punte la Bulgaru, În Dos la Ovreiu, La Grecu la Carcalichi, La Pod la Neamțu, În Sârbărie la Cazacu, În Pod la Țigani, La Poiana cu Țigani, Pi la Leana lu Sârbu* etc., fie dintr-un entopic determinat prepozițional – *Puntea de la Cazacu, Ciutura de la Grecu, Curmătura de la Prunii Grecului, Măgura din Drumu Grecilor, Fântâna la Greaca, Fântâna de la Talian, Ogașu cu Neamțu, Podu de la Ilie Neamț, Ciutura din Sasu, Ulița la Sași, Cișmeaua la Flora Sârba, Drumu di la Sârbi, Drumu la Turcitu, Valea cu Turci, Copaciu din Cucu Țiganului, Ulița prin Țigănie, Drumu spre Rudari, Movila cu Cercul Turcului* etc.;

c) ori al acuzativului în combinație cu genitivul: *La Bordeiu lu Stârcă Neamțu, La Bunaru lu Grecu, La Nucu lu Neamțu, La Gârla lu Turcilă* etc. și nominativul: *Hududoiu lu Turcu din Țișiriga, Canalul de la Gârla lu Turcilă* etc.

În general, caracteristicile gramaticale ale denumirilor – genul (feminin / masculin), numărul (singular / plural), cazul – sunt puse întotdeauna în slujba redării cât mai fidele a situațiilor existente în comunitate.

Este binecunoscut faptul că astăzi, numele de locuri au devenit simple mărci (locale) orientative; însă, în aceste ipostaze toponimice – formate cu genitivul și acuzativul – motivația formării numelui este și acum vizibilă: fie exprimarea posesiei, fie localizarea obiectului denumit. Spre deosebire de acestea, nominativul (*Podu Bulgaru, Fântâna Neamțu, Pârâu Rudăreasa, Valea Sârba, Hududoiu Slavu, Dealu Tătaru* etc.) a devenit impersonal și lipsit de expresivitate, căci „dispariția articolului duce la modificarea raportului denominativ: în *Moara lui Conachi, Odaia lui Manolache* sau *Slobozia Străjescului* genitivul indică un raport de posesie; în *Moara Conachi, Odaia Manolache, Slobozia Străjescu*, nominativul indică un raport onimic, prin care numele persoanei devine numele obiectului socio-geografic

---

(MH), *Ieruga lu Mateiaș Neamțul* (MH), *Livada lu Mateiaș Neamțul* (MH) pot oferi indicii despre starea economică a unor persoane.

(moară, odaie, slobozie), asemenea unei etichete. Sintagmele își pierd transparența inițială, se abstractizează – proces paralel cu pierderea progresivă a motivării la numele simple, personale sau descriptive³⁸.

În ceea ce privește clasa căreia îi aparțin etnonimele înregistrate în materialul nostru, aceasta este, în proporție covârșitoare, cea a substantivului. Există însă și câteva cazuri în care etnia este exprimată adjectival³⁹: *Cibanu Nemțesc, Custurile Nemțești, Meterezele Nemțești, Moara Nemțească, Straja Nemțească, Valea Nemțească, La Biserica Nemțească, Aria Tătărăscă, Moșia Tătărăscă, La Porumbiștile Țigănești, Podu de la Piscu Țigănesc* etc.

5. Considerând drept unitate lexicală separată fiecare cuvânt în parte, chiar dacă unele dintre acestea vizează aceeași comunitate: *evreu, ovrei, jidan, jidov; german, neamț, sas; rudar, zlătar, țigan*, în materialul nostru, apar 36 de nume etnice. Numeric, acestea se distribuie pe următoarele paliere de frecvență (în paranteză este menționat numărul⁴⁰ tipurilor structurale în care au fost angrenate etnonimele):

³⁸ *Introducerea la Tezaurul toponimic al României. Moldova*, vol. II. *Mic dicționar toponimic al Moldovei (structural și etimologic)*, Partea I, *Toponime personale* (sub redacția prof. univ. dr. Dragoș Moldovanu; în continuare, se va cita: *Introducerea la Tezaurul toponimic al României. Moldova*, vol. II. *Mic dicționar toponimic al Moldovei (structural și etimologic)*...), Iași, Editura Universității Alexandru Ioan Cuza, 2014, p. XIV.

³⁹ În alte situații, toponimele-etnonime sunt însoțite de unul dintre adjectivele *mare/mic*, utilizate ca mijloc de diferențiere între obiecte geografice aflate unul în proximitatea celuilalt sau între părțile aceleiași localități divizate pe motive socio-economice ori administrative: *Turcineasa Mare, Turcinecele Mici, Turcinu Mare / Mic, Turculețu Mare / Mic, Ungureanca Mare / Mică*.

⁴⁰ Denumirile au fost reținute o singură dată, ca nume generice, cu toate că unele dintre structurile toponimice prezentate au o frecvență și o ramificație teritorială mai elaborată decât a celorlalte. Iată câteva exemple: **Greci** – parte de sat s.c. Unirea-DJ; uliță s.c. Drăgotești, parte de sat s. Curpen c. Stănești, parte de sat s. Pocruia c. Tismana-Gj; sat c. Greci, parte de sat s. Zegaia c. Prunișor, comună-Mh; sat c. Osica de Sus, moșie s. Greci c. Osica de Sus, -Ot, mănăstire probabil lângă s. Greci c. Osica de Sus, comună-OT; sat c. Mateiești, deal s. Greci c. Mateiești, uliță s.c. Sutești, comună-VI; **La Rudari** – loc s.c. Argetoaia, s. Mihăița c. Coțofenii din Dos, or. Filași, s.c. Gogoșu, s. Bodăiești c. Melinești, s.c. Unirea-DJ; s.c. Borăscu, s. Didilești c. Călnic, s.c. Fărcășești, s. Pârâu-Vale c. Godinești, s. Suseni c. Runcu, s. Sâmbotin c. Schela, s. Pietrești m. Târgu Jiu-GJ; s. Ercea c. Căzănești, s. Aurora c. Cujmir, s. Valea Copcii c. Șimian, s. Sperlești c. Voloiac-MH; s. Olari c. Pârșcoveni, s.c. Pleșoiu, s. Mamura c. Strejești, s. Racovița c. Voineasa-OT; s. Ocracu c. Alunu, s. Lunca c. Bujoreni, s.c. Copăceni, s.c. Fărtățești, s.c. Glăvile, s. Zărnești c. Lăpușata, s. Măldărești c. Măciuca, s. Govora c. Mihăiești, s.c. Oteșani, s. Urtoaia c. Pesceana, s. Firijba c. Popești, s. Dianu c. Stroești, s.c. Vaideieni-VL; **Ungureni** – mahala m. Craiova, cimitir m. Craiova, sat c. Ghercești, parte de sat s.c. Gângiova-DJ; parte de sat s. Bolbocești c. Albeni, sat c. Bălteni, parte de sat s. Bengești c. Bengești-Ciocadia, parte de sat s. Bulbuceni c. Căpreni, sat c. Dănești, parte de sat s. Tâlvești c. Drăguțești, pădure s. Cârbești c. Drăguțești, parte de sat s.c. Tismana, sat c. Tismana, mahala or. Țicleni, parte de sat s.c. Văgiulești, sat c. Văgiulești-GJ; parte de sat s.c. Bistrița, teren arabil s.c. Băcleș, deal s.c. Băcleș, pădure s.c. Băcleș, loc s.c. Căzănești, cătun s.c. Corcova, parte de sat s.c. Salcia-MH; șes s. Satu Nou c. Grădinari, parte de sat s.c. Slătioara-OT; sat c. Băbeni, parte de sat s. Săscioara c. Zătreni-VL. După cum se poate observa, denumirile au migrat de la obiectul „de maximă importanță (socio-) geografică” (*Introducerea la Tezaurul toponimic al României. Moldova*, vol. II. *Mic dicționar toponimic al Moldovei (structural și etimologic)*..., p. IX) către formele geografice/administrative aflate în contiguitate relativă cu acesta. În materialul nostru, dacă am fi procedat la redarea integrală a tuturor

- I – *ardelean* (1), *arnăuț* (1), *arvat* (1), *calmuc* (1), *evreu* (1), *franc* (1), *ghiaur* (1), *hun* (1), *mârzac* (1), *poleac* (1);
 II – *american* (2), *bosniac* (2), *francez* (2), *german* (2);
 III – *chinez* (3), *italian* (3);
 IV – *jidan* (4);
 V – *slav* (5);
 VI – *armean* (6), *zlătar* (6);
 VII – *sas* (9);
 VIII – *bulgar* (11), *rus* (11);
 IX – *ovrei* (13), *frânc* (13);
 X – *cazac* (25);
 XI – *jidov* (26), *ungur* (26);
 XII – *tătar* (48);
 XIII – *rudar* (54);
 XIV – *ungurean* (108);
 XV – *neamț* (108);
 XVI – *grec* (141);
 XVII – *turc* (151);
 XVIII – *sârb* (159);
 XIX – *țigan* (207).

Mențiunea pe care o făceam în partea de început a articolului, și anume, că sedimentările etnice se află în relație direct proporțională cu durata, intensitatea și suprafața spațiului în care au conviețuit românii cu celelalte popoare, este demonstrată încă o dată și la nivelul toponimiei oltenești (pentru că la acesta ne referim), *grecii*, *turcii*, *sârbii* și *țiganii* – etnii importante în istoria acestei regiuni – fiind ocupanții primelor patru trepte ale scării noastre ierarhice.⁴¹

6. Raportul bărbați/ femei se circumscrie, și în ceea ce privește inventarul care face obiectul analizei noastre, tabloului general al toponimiei românești, frecvența celor din urmă fiind una net inferioară față de numele masculine (din motive ce țin de mentalitatea social-istorică și tradiția familială din epocile trecute). Însă, la o privire de ansamblu, observăm că există o similaritate ierarhică, în sensul că printre cele mai „bogate” apariții etnice feminine sunt: *greaca*, *sârboaică*, *turcoaică*, *țiganca*, *ungureanca* (împreună cu variantele lor fonetice și morfologice). Iată mai jos câteva dintre acestea: *La Americanca*; *La Bordeiu Armencii*; *Fântâna ale Nuță ale Grecii*, *Greceanca*, *Hududoiu Grecii*, *La Greaca*, *La Prunii Grecii*, *Scoaba Grecii*, *Via Grecii*, *Zăvoiu Grecii*, *Fântâna la Greaca*; *Coadă Nemțoaicăi*, *Fântâna*

---

toponimelor aliniată în subordinea unei denumiri, ar fi crescut cu mult dimensiunile studiului de față, fără a aduce însă modificări de substanță în ierarhia deja stabilită.

⁴¹ Care nu suferă modificări nici dacă adunăm conaționali: evreu + jidan + ovrei + jidov = 44; german + neamț + sas = 119; țigan + rudar + zlătar = 267.

Nemțoaicăi, Gura Nemțăștii, La Nemțoaica, Lăstarii Nemțoaicăi, Nemțeasca, Piscu Nemțoaicii; Izvoarele de lângă Rudăreasa, În Rudăreasa, Pârâu Rudăreasa, Valea Rudăreasa; Măgura Rusoaielor; Cișmeaua la Flora Sârba, Dafinii Sârboanei, Dealu Sârbei, Drumu ale Sârba, Fântâna lu Nae al Sârbii, Fântâna Sârbii, Fântâna Sârboaicăi, Gura Sârbii, Pădurea Sârbeana, Pădurea Sârba, Piscu Sârbii, Pârâu Sârbii, Sârba, Sârbeana, Sârbeanca, Sârbeasca, Sârbia, Sârboia, Sârboica, Ulița de la Sârboica, Valea Sârbeana; Dealu Tătăroaica, Dealu Tătărcii, Tătara, Tătăroaica; Dafinii Turcoaicăi, Dealu Turcineasa, Turceasca, Turcina, Turcineasa, Turcineasca, Turcita, Turcoaia; Balta Țiganca, Balta Țigăncii, Balta Gârla Țigăncii, Cotu Țigăncii, Dealu Țiganei, Dealu Țigăncei, Fântâna Țigănoaii, Gaura Țigăncii, Gâldău Țigăncii, Gârla Țigăncii, Grindu Țigăncii, Livadia Țigăncii, Lunca Țigăncii, Măgura Țigăncii, Moșia Țigăncii, Pădurea Țiganca, Pădurea Țigăncii, Țiganca, Țigăncile, Ulmu Țigancăi, Valea Țigăneasca, Valea Țiganca, Vâlceaua Țigăncii, Via Țigăncii, Viile Țiganca; Casa Ungurencii, Drumu Ungurencii, Fântâna din Ungureanca, Poteca Ungurencii, Ungureana, Ungureanca, Poiana Ungurencii, Poiana Ungurenii etc.

Concluzii

Toponimia unei regiuni, oricare ar fi aceasta, se află într-o relație complexă, de condiționare reciprocă, cu istoria zonei respective și cu oamenii (pământenii ori venetici) care au locuit-o de-a lungul veacurilor. Dat fiind parcursul nostru tumultuos – căci „încă de la început s-au găsit strămoșii românilor în situația de a lua contact cu numeroase popoare străine. Multe veneau prin părțile noastre numai în trecere și cu scopul de a «prăda», adică de a-și satisface trebuințele vieții economice. Altele s-au așezat însă definitiv sau măcar pentru o bună bucată de vreme, amestecându-se astfel cu populația băștinașă, în viața, limba și toponimia căreia au lăsat urme existente până astăzi”⁴² – nu este de mirare că numele minorităților au găsit ecou „și în toponimia țărilor noastre, care prezintă o bogăție remarcabilă de numiri amintitoare a multelor și feluritelor popoare cunoscute de români în cursul secolelor”⁴³. Pe parcursul articolului de față ne-am dorit să oferim o descriere a micromodelului toponimic în care apar etnonime, în regiunea Olteniei.

⁴² Iorgu Iordan, *op. cit.*, pp. 260-261.

⁴³ *Ibidem*.

THE ETHNIC PROFILE OF THE TOPONYMY FROM OLTENIA

(Abstract)

In the *Toponymical Dictionary of Romania. Oltenia*, there were registered a series of toponyms that are based on the names of some populations, different ethnically from the autochthonous one. The analysis of these names requires a special attention, because a great deal of them did not emerge as a consequence of our living together with the peoples that crossed the territory of Romania, but they are intermediated from the anthroponomical or toponymical point of view, or result from nicknames.

In the present work, we intend to display all these names and to analyse them according to the aspect of the lexical or etymological diversity, and the frequency of their emerging.

Keywords: migration, toponymy, ethnic character, transfer, frequency.